

MOČ KRIŽA III

ALAN VINCENT

POVZETEK: V tej pridigi nas Alan Vincent spodbuja, naj živimo v Duhu, da bomo lahko hodili v Duhu. Pokaže nam, kako moč križa opravi z mesom. Bog sovraži naše meso z vsem njegovim samo-naprežanjem in samo-zadovoljtvijo. V Božjih očeh je meso primerno samo za usmritev na križu. Z Bogom se moramo strinjati glede tega, da je treba meso usmrtiti. Lahko si izberemo življenjski stil, kjer z močjo križa vsakodnevno, iz trenutka v trenutek križamo svoje meso. Ponujeno nam je življenje zmage nad grehom, ki ga živimo z Božjim Duhom.

SVETOPISEMSKI NAVEDKI: Psalm 51,7; Izaija 53; Evangelij po Luku 9,23; 14,27; Pismo Rimljanom 6,1–15; 7,15–24; 8,1–4.13–14; Prvo pismo Korinčanom 2,2; Pismo Galačanom 5,1.13.16–17.19–21.25; Pismo Efežanom 2,1.3.

PREVOD: Matjaž Črnivec

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (© 1996, 1997 Društvo Svetopisemska družba Slovenije). Kjer je potrebno, je v oklepajih navedena drugačna oziroma bolj dobesedna prevodna možnost, ki se bolje ujema s sporočilom pridige.

Moč križa, TRETJI DEL

Izhodiščno besedilo za to serijo, ki govori o moči križa, je v Prvem pismu Korinčanom, 2. poglavje, 2. vrstica:

Sklenil sem namreč, da med vami ne bom vedel za nič drugega kakor za Jezusa Kristusa, in sicer križanega.

To, da je šel Jezus na križ, je središče vsega. V tej tretji razsežnosti moči, ki jo ima križ, bi rad govoril o mesu in o moči križa, da opravi z mesom. Takoj na začetku bi rad povedal, da stari človek ni isto kot meso. V tej stvari se ne strinjam s prevodom New International Version (ki je sicer odličen prevod), ker vzame grško besedo *sarx*, ki je beseda 'meso', in jo prevaja z 'grešno naravo'. Mislim, da je to napaka. Mislim, da v tem primeru do izraza prihaja bolj doktrina prevajalca kot pa točnost izvirnega rokopisa. V nadaljevanju boste videli, zakaj to pravim. Če ne narediš razlike med starim človekom in mesom, lahko zgrešiš zmago, v kateri Bog hoče, da živiš. Če imaš določene sovražnike, Biblija predpisuje določena orožja ali rešitve, da opraviš s temi sovražniki. In če uporabimo napačno zdravilo za napačno bolezen, vsi vemo, da se ne pozdravimo. V prvem delu 6. poglavja Pisma Rimljanom imamo nauk, ki se nanaša na starega človeka. Stari človek je na kratko to, kar si podedoval kot del Adamovega potomstva, je to, kako si se oblikoval v otroštvu, in so okoliščine z začetka tvojega življenja. Kar koli se ti je zgodilo – lahko si bil grozno zlorabljen kot otrok; lahko si imel starše, ki te niso hoteli imeti; lahko so ti že od dneva, ko si se rodil, govorili, da nisi vreden nič; lahko si bil v vseh mogočih situacijah, ki so pod prekletstvom greha in ki so izkrivile in poškodovale tvojo osebnost. Mnogi izmed nas, pravzaprav do neke mere mi vsi, trpimo od tega, kar Biblija imenuje "oblikovanost od krivde". Ko je David v Psalmu 51, 7. vrstica, zapisal:

v grehu me je spočela moja mati,

to pomeni, da sem bil rojen v grehu, prav tako kot vsak drug človek. David ne zmerja svoje matere, ne, on priznava Adamski izvor svojega življenja. Posledica tega je, da že ob rojstvu nosi naravo greha. David pravi:

Glej, v krivdi sem bil rojen (ali oblikovan),

s čimer priznava, da so okoliščine, v katerih je odraščal, povzročile, da se je njegova osebnost izkrivila in izpridila – nekje bolj, drugje manj. Tretja vez je to, kar sva jaz in ti naredila s svojima življenjema preden sva bila odrešena. Jaz sem se polnil z nečisto literaturo in z nečistimi filmi. Zato sem imel omadeževan in umazan um. Za to ni bil kriv Adam, za to, da sem se odločil, da bom gledal tiste stvari, sem bil kriv jaz. Za vse ne moremo kriviti Adama in za vse ne moremo kriviti hudiča. Za vse ne moremo kriviti svojih staršev. Obstaja mnogo stvari, ki smo jih naredili mi. Dokler stari človek živi, je popoln pirat, ki ima celotno kontrolo nad nami. Lahko poskušamo, lahko se borimo, toda ne moremo se rešiti hudobnega prijema, ki ga ime greh nad našimi življenji. Zaradi te neusmiljene nadvlade starega človeka, stare narave, smo ujetniki greha. Toda v Pismu Rimljanom, 6. poglavje, 6. vrstica, nam je rečeno, da je bil stari človek križan s Kristusom. To je preteklost, enkratni dogodek v preteklosti. Posledica tega je, da nisem nič več ujetnik starega človeka. Ni se mi treba več obnašati tako, kot me je prisililo moje

okolje. Ni mi treba do konca življenja živeti v pomanjkanju samozavesti zaradi tega, kar so mi govorili starši. Križ je zlomil moč vseh teh stvari. Haleluja!

Stari človek nas samodejno ne pripelje do zmage nad grehom. Uničenje starega človeka nas osvobodi izpod tiranije tega, da moramo kar naprej grešiti. Preden je stari človek usmrčen, sva jaz in ti ujetnika starega človeka in ujetnika greha, ker ima s starim človekom greh popolno kontrolo nad nama. In glede tega ne moreva storiti ničesar. Križ uniči, križa starega človeka in nas osvobodi izpod tiranije starega človeka, vendar nas samodejno ne pripelje do zmagovitega krščanskega življenja. Osvobodi nas, da lahko izberemo svojega gospodarja.

Vsak človek je ustvarjen takole: Bog nas je naredil, da potrebujemo nekoga, ki ima oblast nad nami. Narejeni smo, da bi živeli pod Božjo nadvlado, in če živimo pod Božjo nadvlado, potem skozi nas teče Božje življenje. Tako je na začetku živel Adam, preden je grešil. Živel je popolno, brezgrešno življenje, vendar ne zato, ker bi bila moč za takšno življenje v njem. Ta moč je bila v Bogu. Dokler je živel v poslušnosti in podrejenosti Bogu, je vanj pritekala moč Božjega življenja, ki je povzročila, da je živel v brezgrešni zmagi. Človeka je Bog predvidel in naredil tako, da je odvisno bitje. Mora imeti nekoga, ki vlada nad njim. Ne more živeti neodvisnega življenja, to je laž, ki prihaja od hudiča. Ko namreč hudič nekoga prepriča, da stopi izpod Božje nadvlade, ta človek nemudoma postane žrtev Satanovega gospostva. Noben človek namreč ni zmožen, da bi živel neodvisno življenje. To piše v Pismu Efežanom, 2. poglavje, vrstice 1–3:

Tudi vi ste bili mrtvi zaradi svojih prestopkov in grehov, v katerih ste nekoč živeli na način tega sveta, ko ste sledili poglavarju oblasti zraka; ta duh zdaj deluje v sinovih neposlušnosti. Sicer pa smo nekoč tudi mi vsi živeli tako kot oni v svojih mesenih poželenjih; počenjali smo, kar sta hotela meso in razum, in smo bili po naravi otroci jeze kakor drugi.

Če nisi pod Božjo nadvlado, te bo svet vkalupil po svojem kalupu. Ne moreš ustaviti sveta, ki te oblikuje, kakor sam hoče, in te usmerja po svoje. Če ne živiš pod Božjo nadvlado, te bo pritisk tvojih vrstnikov prisilil, da živiš tako, kot si zate želijo oni. V Pismu Efežanom nam je rečeno, da so vsi ti vplivi – svet, tvoji vrstniki in seveda tvoje meso – pod kontrolo hudiča. Zaradi tega pogosto končaš tako, da izpolnjuješ voljo hudiča, ne da bi se tega sploh zavedel.

Prvih trideset let mojega življenja mi ni bilo mar za nikogar. Mislil sem, da sem svoboden, neodvisen in da živim svoje lastno življenje. V resnici pa je bila to laž, hudič me je ves čas kontroliral kakor lutko. Bil sem pod oblastjo poglavarja tega sveta, a tega se nisem zavedal. To velja za vsakogar. Kar stori križ s tem, da usmrti starega človeka, je, da zlomi tiranijo starega človeka in ti da svobodo, da lahko izbiraš. Poglejmo v 15. vrstico 6. poglavja Pisma Rimljanom:

Kaj torej? Naj mar grešimo, ker nismo pod postavo, temveč pod milostjo? Nikakor!

Prvih štirinajst vrstic nas uči o moči, ki jo ima križ, da zlomi tiranijo starega človeka. Prva vrstica 6. poglavja Pisma Rimljanom pravi:

Kaj bomo torej rekli? Naj vztrajamo v grehu (ali Naj še naprej stalno grešimo), da se pomnoži milost?

Je krščanski evangelij življenje stalnega grešenja in potem v nedeljo pridemo v cerkev, dobimo odpuščanje za svoje grehe in občutimo kri, ki opravi svoje delo, vzamemo

obhajilo? To je tipična krščanska religija in seveda tudi tipično judovstvo. Živimo teden, poln poraza, da lahko spet pridemo v nedeljo in prejmemo očiščenje ter živimo še en teden, poln poraza. Ne vem, če poznate liturgijo anglikanske cerkve, vendar uči prav tovrstno miselnost in katoliška cerkev uči podobno. Uči te, da vnaprej pričakuješ, da boš grešil; da se zahvališ Bogu za kri, ki te očiščuje greha, vendar samo greha iz preteklega tedna, in pričakovati moraš, da boš grešil tudi v prihodnjem tednu, da bi te potem kri spet lahko očistila. To ni evangelijski. Pravi namreč:

Kaj bomo torej rekli? Naj vztrajamo v grehu, da se pomnoži milost? Nikakor ne. Le kako bomo mi, ki smo odmrli grehu, mogli še živeti v njem?

To pomeni: ali ne veste, da je bil stari človek križan? Haleluja! Potem pridemo do vrstice 15, kjer se nam postavlja drugo vprašanje:

Kaj torej? Naj mar grešimo, ker nismo pod postavo, temveč pod milostjo? Nikakor!

Mišljeno je: "grešimo občasno, ker nismo pod postavo, temveč pod milostjo." Z drugimi besedami: ali ima evangelij Jezusa Kristusa moč, da zmanjša količino greha, ne pa, da ga popolnoma odstrani? To pomeni to vprašanje. Pavel spet reče: "O, Bog ne daj! Nikakor!" Preden sem bil rešen sem preklinjal dvajsetkrat na dan, zdaj zakolnem samo enkrat. Preden sem bil rešen sem udaril ženo vsak dan, zdaj jo udarim samo enkrat na teden.

Kakšen napredek! Haleluja! Bog, kakšen evangelij! Vendar v resnici živimo tako. Pričakujemo, da bo evangelij zmanjšal greh, to, da sploh ne bi grešili, pa je skoraj heretično, ta misel ni samodejna. Nočem reči, da Bog naredi nekaj, kar bi tebi samemu omogočilo, da bi bil svoboden od greha. Moč križa ti daje možnost, da ne grešiš. Zlomi tiranijo starega človeka in ti omogoči, da lahko izbiraš. Prvikrat v življenju postaneš zares svoboden človek. Lahko izbereš, ali se boš držal Božjih pravil ali pa se podredil nadvladi greha. Lahko dopustiš, da bo nad tabo vladala pravičnost ali pa da bo nad tabo vladal greh. Zdaj imaš priložnost, da lahko izbereš, komu boš podredil dele svojega telesa. Z drugimi besedami – sporočilo je: izberi svojega gospodarja. Ne moreš biti svoboden, lahko samo izbereš, kdo bo vladal nad tabo. Če izbereš, da bo nad tabo vladal Bog, obstaja možnost, da ne grešiš. Če izbereš, da bo nad tabo vladal greh, boš še naprej grešil. Ko pridemo do 7. poglavja Pisma Rimljanom, sem prepričan, da bo vsakdo, ki je kolikor toliko pri sebi, rekel:

"Nočem še naprej grešiti. Hočem živeti življenje, ki je svobodno od greha, zato se bom od danes naprej kar najbolj potrudil, da bom poskusil tako živeti."

Čim to rečeš, si v resnih težavah. To je tako, kot če bi hotel samega sebe dvigniti za svoje vezalke. Čim začneš poskušati biti dober kristjan, si v resnih težavah. To je razlika med starim človekom in mesom. Rad bi vam podal definicijo mesa:

Tista povezanost telesa in duše, ki deluje neodvisno od Boga.

Stari človek je upornik proti Bogu. Sovraži Boga in njegovo pravičnost. Meso je preprosto slabotno in neodvisno. Noče grešiti; v resnici si celo prizadeva, da ne bi grešilo, in se pri tem, ko si to prizadeva, zanaša na svojo lastno moč. V tem je razlika med mesom in starim človekom. Stari človek pravi:

"Ne bom! Sovražim Boga in njegove namene. Sovražim Boga in njegove zakone. Sovražim Boga in njegovo pravičnost! Sem upornik proti vsemu temu!"

Meso pravi:

“Poskusil bom biti dober. Resno si bom prizadeval ravnati prav. Zares hočem živeti boljše življenje. Napel bom vse svoje moči, da se spremenim!”

Ampak pri tem vseeno ne uspe – ne zaradi uporništv, ampak zaradi slabotnosti. Vidite razliko? Nemogoče je, da si sami od sebe prizadevamo živeti zmagovito krščansko življenje, tako da discipliniramo dušo in discipliniramo telo. Slabotnost mesa je v samonaprežanju. Edino, s čimer ima meso opravka, je “jaz”: samo-naprežanje, samozadovoljitev. Težava pri mesu je, da je en sam velik “jaz”.

“Jaz se bom kar najbolj potrudil, da bom služil Bogu.”

Ko sem šel v Indijo kot misijonar, sem šel tja v mesu, čeprav me je Bog poklical v Indijo. Nameraval sem rešiti Indijo! To ni bila grešna ambicija, vendar je bila napačna, ker naj bi to dosegel s svojim delovanjem in s svojim trudom. Kristjanom se zgodi zelo hitro, da svoje meso ponujamo Bogu kot sveto daritev. Toda on noče tvojega mesa.

Skozi vse Sveto pismo najdemo čudovite prisposodbe in primere za meso. Ena od prisposodob oziroma tipov je pleme Amalečanov, s svojim praočetom Ezavom. Spomnite se, kako sta se Ezav in Jakob borila v Rebekini maternici. Ezav pride na svet ves rdeč in poraščen z dlako. Njegovo ime, Ezav, je tudi povezano s hebrejskim korenem *asah*, ki pomeni ‘jaz naredim’. Če pogledate Ezava, boste videli sliko samozadostnega človeka. Bil je prijeten fant, radi bi ga imeli za soseda, radi bi mu posodili kosilnico za travo, pomagal bi vam, njegova hiša bi bila vedno urejena. Bil je tako samozadosten, tako docela pristojen sam zase, da ni potreboval Boga. Lahko je šel in si ujel svojo večerjo, lahko je poskrbel zase in ni bil religiozen človek, medtem ko je bil Jakob zvit črv, ki se je zavedal svoje potrebe po Bogu. Jakob je v svoji izkrivljeni naravi sledil Bogu. Ezav se z Bogom preprosto ni ukvarjal. Biblija pravi temu posvetnost. Posvetnost v svojem dobesednem pomenu preprosto pomeni biti neodvisen od Boga, od njegove osebe in od njegovega življenja. To preprosto pomeni biti “kakor ta svet”, če hočete. “Brezbožen”, bi bil dober opis. To je brezbožen človek. Pri Ezavu najdemo človeka, ki je v redu sam zase: svoje življenje ima v svojih rokah in ga obvladuje. Glede sebe pravi: sam lahko upravljam s svojim življenjem. Nobenih potreb nimam. Sem človek, ki sam sebi zadošča. Ne potrebujem Boga, ne potrebujem nikogar. Če ti pomagam, je to zaradi moje lastne sposobnosti. Ne prihajam k tebi zaradi kakršne koli potrebe. K tebi prihajam samo zato, da bi bil prijazen in da bi ti pomagal.

Toda Bog pravi:

“Ezava sem sovražil, Jakoba pa ljubil, ker ne more storiti ničesar za sebe.”

Iz Ezava se rodi pleme Amalečanov in Amalečani se vojskujejo proti Božjemu ljudstvu. V Stari zavezi je neprestana bitka. Amalečani so slika boja z mesom. Samuel je kralju Savlu prinesel Božje sporočilo, naj popolnoma uniči Amalečane, ker se bom jaz (Bog) od roda do roda vojskoval z Amalečani. Savel je šel in jih pobil kar precej, vendar je ohranil kralja Agaga ter najboljšo drobnico in govedo pri življenju. S kakšnim namenom? Za daritev Bogu. To je slika mene in tebe, kako govoriva:

“V redu, hočem se znebiti svoje jezljivosti, hočem prenehati s kajenjem in nočem več preklinjati. Sem pa zelo dober glasbenik. Svoje glasbene sposobnosti bom obdržal, da bom z njimi služil Bogu.”

In tako to opravljaš na naraven, človeški način. Lahko si naraven, človeški glasbenik, ki poskuša služiti Bogu z naravno mesenostjo.

Lahko pa si dober upravitelj in rečeš: “V redu. Znebil se bom vseh hudobnih stvari, obdržal pa bom svoj upraviteljski dar.”

V svojem življenju imaš kralja Agaga, ki misliš, da mu ni treba umreti. To je samo jedro, srce mesenosti. Te stvari, ki imajo prijetno, religiozno zunanost in ki lepo izgledajo, imamo za najboljše stvari v svojem življenju in jih prinašamo Bogu kot daritev. Toda Bog pravi:

“Nočem tvojega mesa. Ne bom se dotaknil nobene od tvojih sposobnosti in obdarovanosti, dokler niso umrle na križu in niso bile obujene v vstajenjskem življenju.” Savel ni popolnoma ubogal Boga. Znebil se je petindevetdesetih ali sedemindesetdesetih odstotkov Amalečanov. Toda nekaj jih je pustil pri življenju. Pozneje vidimo, kako Savla skorajda ubijejo Filistejci, ki so slika demoničnega, slika hudiča in njegovih sil. Savel je neprestano v boju s hudičem in je zelo pogumen in mogočen Božji mož, ki se vedno bojuje proti Božjim sovražnikom, a ki ni nikoli zares opravil z mesom. Pustijo ga težko ranjenega v bitki. Ali veste, kdo ga pokonča? Amalečan. Če bi jih pobil vse, ne bi bilo nikogar, da bi ga pokončal. Želim, da vidite, da ta vojna z mesom pomeni, da moraš dobesedno ubiti meso, preden meso ubije tebe. To vzemite kar najbolj resno. Obstajajo trije načini, kako deluje križ:

1. Jezusova smrt na križu, ki plača kazen za naše grehe. Enkratno dejanje, Jezus enkrat za vselej umre zame. Jaz pri tem ne sodelujem na noben način; od Njega preprosto sprejemem korist, da je križu umrl zame.
2. Drugo delo križa. To sem jaz, ki umrem s Kristusom, ko je usmrčen stari človek. Tudi to je storjeno enkrat za vselej, Sveto pismo nam jasno govori, da gre za pretekli čas – to se je že zgodilo. Moj stari človek je bil križan s Kristusom.
3. Obstaja še tretje delo križa, tretji način, kako morava jaz in ti pristopiti h križu, ki ni enkratna stvar, ki bi bila storjena enkrat za vselej, ampak je nenehna, neprestana stvar. In nadalje, to ni njegov križ ampak najin križ.

Poglejte v Evangelij po Luku, 9. poglavje, 23. vrstica:

Vsem pa je govoril: “Če hoče kdo iti za menoj, naj se odpove sebi in vzame vsak dan svoj križ ter hodi za menoj.”

Koliko ljudem? Vsem! Čigav križ? Svoj križ! Križ, ki ga morava vzeti jaz in ti, ne Jezusov križ, kjer je bilo poskrbljeno za tvoje grehe in ne Jezusov križ, kjer je bil križan tvoj stari človek. Kar moraš vzeti, je tvoj križ in to mora biti nekaj vsakodnevnega, nenehnega skozi vse tvoje življenje. On pravi, da mu ne moreš slediti, da ne moreš biti njegov učenec, če ne vzameš tega križa. Jedro, srce tega križa je, da se odpoveš sebi. Ne govorimo o starem človeku, govorimo o tebi. O mesenem življenju, o samo-življenju. O tvoji duši in telesu, ki preprosto ravnata neodvisno od Boga. Lahko je celo to, da greš in si misijonar. Če narediš to neodvisno od Boga, je to meseno. Lahko je, da greš in evangeliziraš, da poješ v slavnih skupini, lahko je, da igraš kakšen inštrument. Lahko je celo to, da daješ. Če to počneš iz svojega samo-naprezanja, neodvisno od Boga, je na delu meso in ne Bog. Ne prinaša življenja, ampak prinaša smrt. Jaz in ti, mi vsi, moramo biti pozorni na delovanje mesa in moramo spoznati, da je moramo biti svobodni od delovanja mesa, če hočemo biti kdaj svobodni od moči greha. Meso večinoma ne izgleda grešno; dejansko si obupno prizadeva izvrševati Božjo voljo, obupno si prizadeva delati Božja dela. To je tisto, kar ga dela tako subtilno, tako zahrbtno. Poglejmo v Evangelij po Luku, 14. poglavje, 27. vrstica:

Kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj, ne more biti moj učenec.

Vzeti moramo križ, ki je vsakodnevna usmrtitev mesenega življenja, da greh ne bi več imel oblasti nad nami. To je boj, ki je opisan v Pismu Rimljanom, 7. poglavje, vrstice 15–24. Tam srečamo Pavla, ki pravi: “Dobrega, ki ga hočem delati, ne delam. Zlo, ki ga nočem delati, to zlo kar naenkrat počnem. Jaz nesrečnež! Kdo me bo rešil telesa te smrti?”

V vrsticah, o katerih govorimo, omenja sebe kar šestdesetkrat! To imenujem ‘jaz-težave’. Mnogi trpimo za ‘jaz-težavami’, ko s samo-naprežanjem obupno poskušamo narediti to, kar lahko uspešno naredi le Božji Duh. Meso morate sovražiti tako, kot ga sovraži Bog. Meso se postavlja naravnost čez pot namenom, ki jih ima Bog, in v tvojem življenju predstavlja odskočno desko, kamor lahko pride greh in kjer lahko tudi ostane. Poglejmo v Pismo Galačanom, 5. poglavje, vrstici 16 in 17:

Pravim torej: živite v Duhu in nikakor ne boste stregli poželenju mesa. Kajti meso si želi, kar je zoper Duha, Duh pa, kar je zoper meso. Ta dva si namreč nasprotujeta, da ne bi delali tega, kar hočete.

To se zgodi neizbežno. V Pismu Rimljanom, 6. in 7. poglavje, piše, da greh najde svojo priložnost v mesu in me s pomočjo mesa zaslužni. Hočem, da vidite tole sliko: tu je šibko meso, ki hoče izvrševati Božjo voljo, ni hudobno, ni uporniško kakor stari človek, je le slabotno in pravi:

“Prizadeval si bom izvrševati Božjo voljo.”

Meso je priložnost za greh. V Pismu Rimljanom, 6. poglavje, piše, da greh najde svojo priložnost v mesu. Videti morate greh in kako ga opisuje Biblija: včasih greh postane kakor oseba. Ni jasne ločnice med grehom in demonskimi osebnimi bitji in obstaja prehod od enega k drugem. Vsak demon je služabnik določene vrste greha. Demoni imajo imena po grehah, za katere so specializirani. Obstaja npr. nečisti duh ali pa duh poželenja. Obstajajo demonska osebna bitja, ki so specializirana za določeno grešno delovanje. Pri človeškem bitju si bodo poiskala priložnost, da nanj vplivajo s strastjo v svojem srcu, ki je delovanje tistega določenega greha. V 4. poglavju Prve Mojzesove knjige berete, da Bog, ko svari Kajna, pravi:

“Kajn, greh preži nate pri vratih, in njegovo poželenje se obrača proti tebi.”

To ni neka neživa stvar, to je bitje, oseba, ki ga hoče spraviti pod svoj nadzor. Kajn je tik pred tem, da postane užaljen nad Božjim ravnanjem, tik pred tem, da postane jezen in besen. In če to stori, ga bo greh zavrnitve dobil v svoje roke in se ga polastil. Med grehom in med osebnostjo demona, ki zakrivi ta greh, ni mogoče potegniti jasne ločnice. Ni razmejitvene črte. Če se poigravaš z grehom, se očitno poigravaš z demonom. Če vztrajaš v grehu, boš slej ali prej kontroliran od demona, če si na novo rojen ali pa ne – pravilo je isto. Če si v mesu, si primerno lovišče za greh. Človek, ki je v mesu, je nesposoben, da bi se uprl grehu. Meso nima moči, da bi se uprlo hudiču, meso nima moči, da bi se uprlo grehu. To nima nobene zveze s starim človekom. To ni zato, ker bi bil pod tiranijo starega človeka; prav zares si bil osvobojen starega človeka. Če bi se Jezus poigral z mesom, bi bil tudi on ranljiv za greh. Preden je imel Adam naravo greha, je moral samo stopiti ven v neodvisnost – prvi korak je bil korak v neodvisnost. Drugi korak je bil korak v greh. Vidite? Zato je to tako nevarno. Bog te osvobodi tiranije starega človeka, ne more pa ti odvzeti izbire, da živiš v mesu ali da živiš v Duhu. To je izbira, ki jo boš moral narediti sam. Ti sam se moraš vsak dan odločiti:

“Bog, vidim, da je moj najhujši sovražnik moje meso, ker če se premaknem v meso, postanem popolnoma ranljiv za greh. Greh lahko pride in me dobi v roke, ne zato, ker bi bil stari človek še živ, ampak zato, ker sem v mesu. Stvar, ki je meso ne more narediti, je, da bi se uprlo grehu. Nobene moči nima. Greh najde svojo priložnost v mesu in me zaslužni.” To govori Pismo Rimljanom. To se lahko zgodi kristjanu, ki je bil zares na novo rojen in ki je zares izkusil moč križa v novem rojstvu, če ne spozna popolne nevarnosti tega, da živiš v razkošju samo-življenja. Priti moraš do tega, da boš meso sovražil prav tako, kot ga sovraži Bog. Če živiš v mesu, si bo greh v mesu našel priložnost, in Božje volje ne boš mogel izvrševati nič bolj, kakor nekdo, ki je popolnoma neprerojen.

Navzven izgleda enako, toda notranji mehanizem je popolnoma drugačen. Ne moreš kriviti starega človeka, kriviš lahko dejstvo, da nisi hotel vzeti mesa tako resno, kot ga jemlje Bog. Če živiš v mesu, ni niti najmanjše možnosti, da bi lahko živel v zmagi, čeprav je moč prisotna. Kajti moč je v Božjem Duhu, ne v tebi. Bog ni s tabo nikoli storil ničesar, da bi ti sam postal zmagovit nad grehom; ko je Bog uničil starega človeka, je to storil z namenom, da bi te privedel do tega, da postaneš človek, ki živi po in v Duhu. Da sovražiš meso. Martin Luter je nekoč dejal:

“Sebe se bojim bolj kakor dvanajstih papežev!”

Ali razumete, kaj hoče reči? Takrat ga je papež hotel ubiti, zasledoval ga je v vsakem mestu. Luter je bil ubežnik pred jezo Rima. Ko je to dejal, je hotel reči, da se sebe boji bolj kakor dvanajstkrat tiste sile, ki ga je hotela ubiti, ker je njegov “jaz” mnogo bolj smrtonosen sovražnik. Priti moraš do tega, da spoznaš popolno nevarnost mesa, njegovo popolno tiranijo in kako popolnoma hudobno je, da dovoljuješ mesu živeti v svojem življenju.

Nadaljujmo s Pismom Galačanom, 5. poglavje, vrstice 19–21, ki govori o tem, kaj so dela mesa:

Sicer pa so dela mesa očitna. To so: nečistovanje, nečistost, razuzdanost, malikovanje, čaranje, sovraštva, prepirljivost, ljubosumnost, jeze, častihlepnosti, razprtije, strankarstva, nevoščljivosti, pijančevanja, žretja in kar je še takega. Glede tega vas vnaprej opozarjam, kakor sem vas že opozoril: tisti, ki počenjajo takšne stvari, ne bodo podedovali Božjega kraljestva.

Kakšen grozen spisec! Ne moreš izbirati, kateri del seznama se bo pojavljal v tvojem življenju, ne moreš reči:

“No, nič nimam proti malo jezljivosti.”

Takoj, ko v svojem življenju daš prostor mesu, pripraviš odskočno desko za demonsko vpadanje in nimaš nadzora nad tem, kdo bo pristal na tej odskočni deski. Vse to so dela mesa. Tako ali drugače daš prostor mesu in v tvojem življenju se znajde cel kup teh stvari. To pojasnjuje, zakaj Božji ljudje, ki se morda samo malo motovilijo z nepravilnostjo glede denarja ali ki si dovolijo samo nekaj nečistih misli, kar naenkrat storijo nekaj groznic stvari – ker svetopisemskega opozorila niso vzeli resno.

Vrstice 22, 23 in 24 nadaljujejo:

Sad Duha pa je: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blágost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladanje. Zoper te stvari ni postave. Tisti, ki pripadajo Kristusu Jezusu, so križali svoje meso s strastmi in poželenji vred.

To je odločitev vere. Prava kriza je, ko se nekega dne odločite:

“Zdaj vidim popolno hudobijo mesa in ne bom mu več dajal prostora v mojem življenju.” Zapomnite si, da je moral Jezus umreti kot najhujši zločinec, da bi pokazal zločinsko naravo greha, nad katero je bil užaljen Bog. Ne bi bilo zadosti, da bi umrl na postelji, umreti je moral na križu kot razkrinkan in očrnjen. Kakor beremo v Izaiju, 53. poglavje, je Gospodu ugajalo, da je to storil, ker je moral Bog s tem dejanjem pokazati svojo popolno jezo in srd nad grehom in to, kako zločinsko hudoben je greh. Sam križ je kraj prekletstva, kraj, kjer najhujše zločince doleti pravica za njihova dejanja. Prav? Ko je govora o križanju mesa, morava jaz in ti priznati in se strinjati z Božjo obsodbo mesa. Bog vidi meso kot tako zločinsko in tako hudobno in tako moteče za svoje namene, da pravi:

“Za meso obstaja samo eno mesto, in to je križ.”

To je kakor kralj Savel, ki je rekel:

“Oh, naj kralj Agag živi in naj živijo najboljše ovce in ovni.”

Bog pa reče:

“Rekel sem ti, da pobij vse!”

In ti mogoče rečeš:

“Oh ne, Gospod. To je malce pretirano. Konec koncev kakšna manjša nepravilnost tudi ni tako huda.”

Povem vam, da pred Božjimi očmi je! Imeti malenkost kontrole, s katero lahko za svoje lastne potrebe upravljam z ljudmi, to ni tako hudo. Pred Bogom pa je dovolj zločinsko, da mora iti na križ. Ko začneš to spoznavati, vidiš, da si se igral z ognjem. Imel si lahkoten in malomaren odnos do stvari, ki so Bogu dobesedno odvratne. Samo pomislite, kaj vse se dogaja zaradi mesa. Ne v svetu, ampak v Cerkvi Jezusa Kristusa: tekmovanje za pridobitev položajev itd. Ko berete Pismo Galačanom, 5. poglavje, vrstice 19 do 21 – ali se vse to ne dogaja v Cerkvi? Ali ni res, da na novo rojeni kristjani počenajajo vse te stvari, ker Božjega opozorila niso vzeli resno?

Rad bi šel skozi nekaj korakov, v katerih obračunamo z mesom in v katerih se strinjamo z Bogom ter rečemo:

“Bog, zdaj vidim in se strinjam s tabo, da ti je meso do konca ostudno in da obstaja zanj samo eno mesto, in to je križ.” Potem preideš na drugo stran. Namesto da bi bil kakor kralj Savel, ki je skušal ščititi meso in ga ne usmrtiti, postaneš kakor Samuel, ki izvleče meč in reče:

“To stvar bom ubil in sicer prav zdaj, ker vidim, kakšna hudobija jo je puščati pri življenju.”

Ti opraviš s svojim mesom in se postaviš na stran Boga ter proti sebi. Ko Bog razkrije malo mesa, z veseljem skupaj z Bogom postaneš tisti, ki ga usmrti, čeprav te boli. Lahko da je to na področju ponosa. Bog morda razkrije tvoj ponos ali tvoje sebično življenje in zate je lahko ponižujoče, da moraš obračunati s tem, toda obstaja način, kako skupaj z Bogom z veseljem s tem obračunaš. Naj ti Bog pokaže vse razsežnosti mesa. Silno me je bolelo, ko se je Bog začel ukvarjati z mojim mesom. Toda lahko se odločiš, da se boš pri tem, ko usmrtiš meso, skupaj z Bogom veselil, ali pa da boš meso rešil in ga ohranil živega, ker nočeš, da bi ti bilo nerodno ali da bi se počutil ponižanega, pobitega ali kar koli takega. Ko te nekaj prizadene in razžalosti, si lahko s sedemindevetdeset odstotno gotovostjo prepričan, da je bilo zadeto tvoje meso. Po navadi je tako tudi, ko se razjeziš. Obstaja odločitev vere, ki se strinja z Bogom, da je

treba usmrtiti meso. Ta odločitev vere dopusti Božji milosti, da sprostí Božjo moč za usmrtitev mesa. Poglejte z mano v Pismo Rimljanom, 8. poglavje, 13. in 14. vrstica:

Če namreč živite po mesu, boste umrli (to je zagotovljeno), če pa z Duhom morite dela telesa, boste živeli. Kajti vsi, ki se dajo voditi Božjemu Duhu, so Božji sinovi.

Bog te vodi skozi vrsto izkustev, ki naj bi razkrila meso, zato da bi bilo z njim opravljeno – in to je najhitrejša pot do krščanske zrelosti. Ko nisi povabljen, da bi bil starešina, medtem ko misliš, da bi moral biti, zakaj odreagiraš? To je lahko samo meso. Amen? Če je prizadet tvoj ponos – ponos je popolnoma meseno delovanje. Lahko se kujaš ali pa dopustiš Duhu, da opravi svoje delo in te s ponižujočo izkušnjo privede do zmage, na kateri koli ravni tvojega življenja se to zgodi. Ti lahko verjameš v Božjo besedo in rečeš:

“Bog, strašno si želim skupaj s tabo opraviti z vsako pojavno obliko mesa v mojem življenju. To je nenehno, vsakodnevno križanje mesa v mojem življenju.”

Če to delaš, boš živel. Če tega ne delaš, boš umrl. To pravi Biblija. Alternativa delom mesa je hoja v Duhu, ravnanje po Duhu. Vrnimo se v Pismo Galačanom, 5. poglavje, 1. vrstica:

Kristus nas je osvobodil za svobodo. Zato stojte trdno in se ne dajte ponovno vpreči v jarem sužnosti.

To ti ne daje svobode, da počneš kar koli hočeš. Poglejte v vrstico 13:

Vi ste namreč poklicani k svobodi, bratje. Le da vam svoboda ne bo pretveza za meso, temveč služite drug drugemu po ljubezni.

In še naprej v vrstico 25:

Če živimo po Duhu, tudi delajmo po Duhu (ali Če živimo v Duhu, tudi hodimo v Duhu).

Jasno je: način, kako se izognemo hoji v mesu je, da hodimo v Duhu, da delamo po Duhu. Poglejte vrstico 16:

Pravim torej: živite v Duhu (ali hodite v Duhu) in nikakor ne boste stregli poželenju mesa.

Pojdimo še enkrat v 8. poglavje Pisma Rimljanom, v 1. vrstico:

Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu (ki ne živijo po mesu, ampak po Duhu).

Bodite pazljivi na zaporedje, 4. vrstica:

Zapovedi postave naj bi se tako izpolnile v nas, ki ne živimo po mesu, ampak po Duhu.

Zdaj pogledajte 2. vrstico:

Kajti postava (ali zakon) Duha življenja v Kristusu Jezusu te je osvobodila postave (ali zakona) greha in smrti.

Preden lahko hodimo v Duhu (oziroma “živimo po Duhu”), se moramo naučiti, da ne hodimo v mesu (oziroma “živimo po mesu”). Tako dolgo smo bili navajeni hoditi v mesu, da to počnemo instinktivno. Če se nenadoma nekaj zgodi, reagiraš

preden se zaveš in je to mesena reakcija. Medtem ko Bog uniči stvar pri izvoru, mora ohraniti ude našega telesa, da se lahko odzivajo na Duha.

Ko je človek odkril zakon aerodinamike, se je naučil uporabljati veter. Zdi se, kot da se je naučil uporabljati Duha namesto svoje lastne moči in začel je leteti. Verjetno ste že večkrat šli v letalo, se usedli in dopustili zakonu aerodinamike, da vas je dvignil nad zakon težnosti. Ko ste v letalu, izgleda, kot da zakon težnosti ne deluje več. Vi ste 9.000 metrov visoko v zraku in popolnoma sproščeni in veseli hodite naokrog. Toda če odprete vrata, ugotovite, da zakon težnosti še vedno obstaja. Ostati morate v letalu. Ta zakon (oziroma "postava") Duha življenja je v Kristusu Jezusu, samo v njem! Če greš ven iz Kristusa, greš ven iz tega zakona. Moč Duha v Kristusu Jezusu je tista, ki nama daje, da živiva nad zakonom greha in smrti. Kadar živiš v Kristusovem Duhu, izgleda, kakor da zakona greha in smrti sploh ne bi bilo. Vendar obstaja in če si drzneš stopiti iz Kristusa ven, vase, v tistem trenutku zakon neha delovati. To je v Kristusu Jezusu, to je zakon Duha življenja v Kristusu Jezusu. Z drugimi besedami, moraš se naučiti kako živeti v Duhu v Kristusu in nikoli ne smeš stopiti iz Kristusa ven, vase. Če si v Kristusu, ne moreš biti v sebi, če si v sebi, ne moreš biti v Kristusu Jezusu. To ni nič avtomatičnega, to je vsakodnevno odločanje – iz trenutka v trenutek – o načinu, kako hočeš živeti. Pri tem ni nobenega "enkrat za vselej", to je nenehna, vsakodnevna stvar. Pri tem ni nobenega vrhunca, ki bi ga moral premagati, nikogar, ki bi položil roke nate, nobene kasete ali knjige, ki bi jo kupil in ki bi ti enkrat za vselej pomagala doseči zmago. Iz trenutka v trenutek moraš živeti v Kristusu Jezusu, živeti v skladu z zakonom Duha v Kristusu Jezusu. Če tako živiš, boš ugotovil, da je moč greha v tvojem življenju zlomljena. Haleluja! Svoboden si od zakona greha in smrti, ker zakon greha deluje samo v mesu, ne deluje v Kristusu. Zakon Duha življenja deluje v Kristusu in zakon greha in smrti deluje v mesu. Če greš iz Kristusa v meso, preideš izpod enega zakona k drugemu. Oba sta enako neizprosna in silovita, tako da lahko v delcu sekunde preideš iz zmage v poraz, če spremeniš to, v kom živiš. Nikoli, prav nikoli se ne boš premaknil s kraja, kjer živiš iz trenutka v trenutek v vsakodnevni odvisnosti od Gospoda Jezusa Kristusa.

Sveto pismo nam govori, da če hočemo hoditi v Duhu, moramo tudi živeti v Duhu. To pomeni, da če ne živiš v Duhu, tudi ne moreš hoditi v Duhu; zato živimo v Duhu, da bomo lahko tudi hodili v Duhu. Naj vam to ponazorim:

Pred nekaj dnevi sem bil v Hyderabadu v Indiji, deželi, ki jo ljubim. V Indiji sem živel več let in ti ljudje so mi postali zelo priljubljeni. Danes nisem v Indiji, sem v Ameriki. V svojih mislih si lahko živo naslikam ulice Hyderabad ali Bombaja. Ker ti dve mesti tako dobro poznam, se v svojih mislih lahko sprehodim v določeno trgovino in tam nakupim nekaj stvari. Toda to je samo v mojih mislih, tega ne morem dejansko uresničiti, ker tam ne živim. V svojih mislih si lahko želiš biti duhoven in delati duhovne odločitve in si želiš živeti v Duhu, hoditi v Duhu in premagati meso, toda to se ti nikoli ne bo zgodilo, dokler v resnici ne živiš v Duhu. Kjer živiš, tam hodiš! Če živiš v Duhu, lahko hodiš v Duhu in opravljaš dela Duha. Meso bo izgubilo svojo moč. Če daš en tolarček Duhu, dejansko pa živiš v mesu, ni nikakršne možnosti, da bi hodil v Duhu, medtem ko živiš v mesu. Narediti moraš določene odločitve glede tega, kako hočeš živeti. Moraš se odločiti in dopustiti Božjemu Duhu, da te privede v življenje Duha. Božji Duh noče gledati določenih televizijskih programov. Odklanja, da bi jih gledal. Božji Duh ne bo vpil na tvojo ženo. On takšnih stvari preprosto ne počne. Božji Duh se ne bo dotaknil ničesar,

kar je finančno vsaj malce vprašljivo. Ne bo se družil s tabo na tem področju. Če ti ne živiš po Božje, on ne bo prišel in živel po tvoje. Če hočeš živeti v Duhu, moraš priti in živeti tako, kot hoče živeti Duh. On te bo pritegnil k sebi in te naučil, kako on živi, da boš lahko zares živel v Duhu. Če živiš v Duhu, lahko hodiš v Duhu in ko hodiš v Duhu, ne boš stregel poželenju mesa.

Torej ni nobenega zdravila, nobene posebne stekleničke z oljem, nobene kasete, ki bi stvar v celoti rešila – jaz vam ponujam življenje nenehnega križanja. Ponujam vam življenje, v katerem se strinjaš z Bogom glede tega, kako osovraženo naj bo meso. Ponujam vam življenje, v katerem sovražiš meso tako, kot ga sovraži Bog, in v katerem narediš odločitev, ki jo je naredil Bog, in sicer: za meso obstaja samo eno mesto in to je, da ga pritrdiš na križ. Tisti, ki pripadajo Kristusu, so križali svoje meso z njegovim poželenjem vred, glede mesa so se odločili in sicer: meso ne bo živelo v mojem življenju! Meso je tako hud grešnik, da mu ne bom dovolil živeti! Potem greš v Kristusa Jezusa in se naučiš živeti v Duhu, kar pomeni učenje iz dneva v dan, iz trenutka v trenutek. Najprej boš ugotovil, da se je težko naučiti, da ostaneš v Duhu. Malo časa hodiš v Duhu, potem pa zdrснеš nazaj v mesenost. Če se to zgodi, se spokori in pojdi nazaj v Kristusa Jezusa. Ugotovil boš, da bo Bog na novo izuril tvoje samodejne reakcije, tvoje življenjske navade, dokler se vse bolj in vse bolj in vse bolj ne navadiš stalno hoditi naprej v Duhu. Ugotovil boš, da moč mesa postaja bolj in bolj slabotna, in greh bo spustil svoj prijem nad tvojim življenjem. Ugotovil boš tudi, da je vse, kar pravi Biblija, res, in da lahko živiš življenje, v katerem nisi niti najmanj zvezan z ničemer.

Niti v sanjah se ne bi poskušal hvaliti, toda lahko pričujem o Božji moči v mojem življenju. Odkril sem to besedo, to svetopisemsko resnico in jo učim, zato ker sem odkril, da je resnična. Če ne bi bila resnična, vas je ne bi učil. Zame deluje. Videl sem, kako je ta resnica popolnoma preobrazila mojo čudovito ženo. Moji otroci niso samodejno prejeli zmagovite krščanske narave, morali so jo prejeti prav tako, kakor sem jo prejel jaz, ko sem se strinjal z Bogom glede mesa in se odločil, da mora biti križano. Gledam jih, kako se slavno preobražajo v posvečene svetnike, ki zmagoslavno živijo v Kristusu Jezusu. Govorim vam resnico. Kar vam pripovedujem, je praktičnega značaja, toda vi morate narediti določene odločitve. Odločiti se morate, da boste meso vzeli tako resno, kot ga jemlje Bog, in se z Bogom strinjati, da je meso primerno samo za usmrtitev na križu. Z Bogom se morate strinjati, da tudi najboljše, kar je od Amaleka, ne bo živelo. Vse mora umreti. Prav tako se morate z Bogom strinjati, da Božji Duh lahko vzame meč Duha in v vaših življenjih usmrti vsako pojavno obliko mesa. Medtem ko se to dogaja, se ne boste pritoževali, ampak se boste veselili z Bogom. Dovolili boste Božjemu Duhu, da vas izuri, kako živeti v Duhu. Kako priti do tega, da bo zakon Duha življenja v Kristusu Jezusu deloval v vaših življenjih in stalno premagoval zakon greha in smrti. Ne boste sprejeli nobene nižje ravni življenja, dokler ne bo to postala praktična, uresničena izkušnja vaših življenj. Kadar bo vaše meso razkrinkano, boste do njega tako neusmiljeni, kot je Bog, in ga boste sovražili, kot ga on sovraži. Če boste to sprejeli, potem lahko stopite v življenje moči in zmage, v katerem bo Božji Duh tekel skozi vas brez ovire in ki bo v blagoslov. Ne samo, da boste blagoslovljeni vi, blagoslovilo bo tudi mnoge druge. Vse, kar koli je bilo kdaj narejeno, je bilo narejeno po Božjem Duhu. Če se je v mojem življenju zgodilo kar koli, je to zato, ker je imel Božji Duh svobodo, da je deloval skozi moje življenje. Amen? To je lahko prav tako res za vas, kakor je zame.